

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1085 24 tháng 4 năm 2016

Thơ ngỏ

Quán Thông

*Mắt nhắm tai nghe đường phát triển
Du dương sống động thân tâm hiền
Thực hành đời đạo tâm minh tiến
Giải tỏa phiền ưu tự hiểu liền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 04/08/2006 10/08/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Học hỏi để làm gì?
- 2) Quân bình để làm gì?
- 3) Qui một mối để làm gì?
- 4) Khai thông trí tuệ để làm gì?
- 5) Hành thế nào mới đúng?
- 6) Qui hội tình người có hữu ích không?
- 7) Thành tâm tu tiến có ích không?

<p>1) El Cajon, 4-08-2006 Hỏi : Học hỏi để làm gì?</p> <p>Đáp : Thừa học hỏi để tăng trí tuệ</p> <p>Kệ : <i>Khai triển chính mình tự thức tâm Quân bình tâm điển qui Phật Pháp Cảm minh Trời đất không giờ dứt Thành tâm tu luyện pháp phân hành</i></p>	<p>2) El Cajon, 5-08-2006 Hỏi : Quân bình để làm gì?</p> <p>Đáp : Thừa quân bình để tự thức</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chánh pháp qui một mối Quý tướng Trời cao thông chơn thức Duyên lành tận độ hành chơn pháp Khai minh trí tuệ duyên lành tốt</i></p>
<p>3) El Cajon, 6-08-2006 Hỏi : Qui một mối để làm gì?</p> <p>Đáp : Thừa qui một mối để hành tu</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm tu tiến duyên tự đạt Thực hành chơn pháp sáng suốt minh Qui y Phật Pháp tự giác thông Tâm minh trí sáng gieo duyên tốt</i></p>	<p>4) El Cajon, 7-08-2006 Hỏi : Khai thông trí tuệ để làm gì?</p> <p>Đáp : Thừa khai thông trí tuệ để hành</p> <p>Kệ : <i>Thanh thanh diệu diệu tu tự tiến Qui y Phật Pháp để tiến hành Khai thông trí tuệ triển miên hiểu Thực hành chánh pháp rõ các điều</i></p>
<p>5) El Cajon, 8-08-2006 Hỏi : Hành thế nào mới đúng?</p> <p>Đáp : Thừa thực hành liên tục mới đúng</p> <p>Kệ : <i>Chuyển hóa thâm sâu tiến hóa nhanh Qui hội tình người vui hợp nhất Thành tâm tu luyện pháp phân hòa Thực hành chánh pháp càng tiến xa</i></p>	<p>6) El Cajon, 9-08-2006 Hỏi : Qui hội tình người có hữu ích không?</p> <p>Đáp : Thừa qui hội tình người rất hữu ích</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chánh pháp qui đời đạo Tiến hóa thâm sâu duyên Trời độ Cần khôn qui một sáng suốt tâm Qui nguyên thiền giác tự đạt thành</i></p>
<p>7) Hong Kong, 10-08-2006 Hỏi : Thành tâm tu tiến có ích không?</p> <p>Đáp: Thừa thành tâm thực hành chánh pháp tâm ổn định</p> <p>Kệ: <i>Học hỏi không ngừng tự tiến nhanh Duyên lành tự đạt Trời ban chiếu Qui hội tình người sáng suốt tâm Thực hành chánh pháp tự truy tâm</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sức Khỏe và Tâm Linh

*Sống chung sức khỏe quân bình khỏe
Gặp gỡ chung vui tự giải mê
Trí tuệ chung hành tâm thức giác
Cùng chung nhập định hướng về quê*

*Về quê Thiên Quốc của mình
Trí tâm thanh nhẹ đạt khuynh đất trời
Thành tâm phát triển chơn lời
Quý yêu muôn loại đời đời yên vui
Chơn tâm phát triển đạo mùi
Điều hoà thanh nhẹ hồn vui tiến hoá
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Hoà cùng nguyên khí rõ tài thực chơn
Thật thà cảm thức rõ ơn
Trời ban tính đẹp qui hườn chơn như
Khai thông tiếng nói giọng cười
Độ tha không ngót những lời chơn ngôn
Biết minh hiểu họ sanh tồn
Vía hồn thanh nhẹ ác ôn tiêu trừ
Cần khôn vũ trụ người người
Chung vui học hỏi nụ cười nở nang
Tự mình lý luận bạc bàn
Trong không mà có sống an sống hoà
Tình người sánh tợ tình ta
Thanh nhàn tốt đẹp độ tha tại trần
Nguyện hành đóng góp một phần
Ân cần xây dựng ân cần tự tự*

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa 3, Thiền Viện Quy Thức: VẤN ĐẠO 4

Ngày 03 tháng 10 năm 1986

Bạn Đạo: Thưa Thầy, khi con làm Pháp Luân, thì nghe thấy cái tiếng “rắc rắc”, như vậy nó là cái gì?

Đức Thầy: Tốt, tốt. Cái đó tốt, cái đó tốt, nhiều

khi mà đi giữa đường, giữa buổi trưa nghe nó

“rắc...bứt” cũng như văng miếng sọ ra không sao, là cái điên được Bên Trên rút, mình đổi cái thể tiến rồi, mình đổi cái thể tiến.

Bạn Đạo: Con xin cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Cảm ơn sự đóng góp của các bạn.

Bạn Đạo: Xin mời anh Nguyễn Văn Sang.

Bạn Đạo: Kính thưa Thầy, con đã nghe Thầy nói là Pháp Lý Vô Vi chỉ dành riêng cho những người, những trẻ em trên 15 tuổi mới có thể hành được, thưa Thầy có đúng như vậy không?

Đức Thầy: Đúng, con nít nó trên 15 tuổi nó tốt hơn. Mà có nhiều đứa cái căn cơ nó tu nhiều kiếp, bây giờ không có bắt buộc nó cũng thích nó tu. Có đứa mới ra đời đi lững chững mà nó ngồi nó cũng làm... Nó có tu, từ 2 tuổi nó tu luôn à, cũng có nữa. Cái đó là nhiều kiếp rồi, nó cảm thấy cái đó nó thích. Có nhiều đứa ra, ăn cơm với xì dầu, nó không thèm ăn cơm với thịt nữa, có năn ni cách mấy cũng ăn cơm với xì dầu không, cũng có nữa, vì nó đã tu nhiều kiếp rồi. Nhưng mà đúng cái luật xã hội bây giờ phải sống chung, thì mình cho 15 tuổi, chỉ cho nó được khỏe mạnh. Con nít mình cũng tập lần lần cho nó bởi vì vốn của nó là thờ bụng, nó ra đời nó thờ bụng. Rồi mình chỉ cho nó cái Chiếu Minh đó để nhắc cho nó. À, Chiếu

Minh nó làm được, mình chỉ cho nó Soi Hồn, cho nó tập trung, nó bớt nóng tánh rồi nó học hỏi, giỏi hơn, thấy không? Nó phải đóng góp với xã hội, nó có Soi Hồn có Chiếu Minh cũng được rồi.

Bạn Đạo: Dạ thưa Thầy, như vậy là 3 đứa con của con, nó thiền từ khoảng cỡ hơn hai năm nay, như vậy thì thưa Thầy có thể cho nó ngưng thiền hay tiếp tục thiền?

Đức Thầy: Nó thiền mà nó thích thì mới được. Còn bắt buộc không nên...

Bạn Đạo: Con thấy nó thích thiền...

Đức Thầy: Ừ, nó thích thì được, còn bắt buộc nó là không nên. Chỉ giúp cho nó Chiếu Minh và Soi Hồn thôi, để cho nó có sức khỏe và nó học giỏi hơn mấy đứa kia. Chớ còn cái tu mình đừng có ép, cái ngồi thiền đừng có ép, nó không thích thì thôi, kêu nó xả đừng có thực hiện. Nó lớn tuổi, nó ý thức được, nó mới ngồi thiền.

Bạn Đạo: Dạ thưa Thầy, còn một câu hỏi con cũng kính nhờ Thầy giảng. Trước khi mà Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định thì có vái Bề Trên đó, thì sau khi vái Bề Trên con có cầu xin cho cứu huyền thất tổ được siêu thăng tịnh độ và cha mẹ hiện tiền thì được tăng thêm phước cũng như thọ, còn cha mẹ quá khứ thì được trực giảng Tây Phương, như thế thì, thưa Thầy, có được Bề Trên chứng giám hay không?

Đức Thầy: Cái đó, mình ở thế gian tại sao mình đi tu? Phải hiểu cái câu này: “Tại tôi tham quá tôi mới tu”, phải không? À, tôi buôn bán, hay tôi làm cái gì, tôi tham, tôi ở trong cái vòng tham tôi mới đi tu. Mà tôi tu tôi phải rời tham. Mà tôi tu tôi còn xin tùm lum hết rồi tôi còn tham thêm nữa, thấy không? Cho nên chỉ nói một câu thôi: Nam Mô A

Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình đủ rồi. Khi anh đắc đạo đó, là anh là một cái đèn sáng chói trong một cái rừng tội lỗi của cửu huyền thất tổ, chớ đâu có lo gì, thấy không? Thì cũng có thể dẫn đường người ta ra được. Còn mình bây giờ cầu tùm lum hết: nói bây giờ cầu cho cha mẹ tôi được phước nè, sống lâu... mà cha mẹ mình không biết làm phước hay làm bậy; làm bậy mình cũng cầu nữa thì nó ghi vô tội mình đó! “Mày gánh không? Gánh nổi không? Bây giờ nó ăn cướp mà mày cũng cầu cho nó?”. Không được, thấy không? Cho nên Long Thần nó ghi hết tội. Cho nên mình xin cho tất cả, Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình, để cho tâm linh mình được khoáng quang, khai triển, thấy không? Chớ không nên cầu tùm lum hết, chúng ta đã dẹp cái tham mà còn tham thêm nữa, thì ngồi một đống đó chớ đi không được, nhớ câu này.

Bạn Đạo: Dạ con kính xin hỏi Thầy ít câu, là vì: khi mà bước vào cái Pháp Lý Vô Vi, sau khi bước vào Pháp Lý Vô Vi chừng khoảng ít tháng, thì con thường xuyên hay gặp Thầy, nhưng mà con gặp Thầy, mỗi lần con gặp Thầy đó, là con hiểu tại sao điểm của con và điểm của Thầy nó tung tóe lên y những người mà ta hàn điện vậy đó. Mà những lần gặp Thầy đó, thì con rất là thanh nhẹ, trong khi sáng con thức dậy thì con rất là khỏe và thanh nhẹ. Mà không hiểu tại sao những lúc sau này đó, thì có lẽ vì theo con nghĩ có lẽ vì vấn đề con tu hành bê bối hay là trì trệ hay là sao mà tại sao con không còn được gặp Thầy như những tháng đầu khi bước vào thực tập?

Đức Thầy: Bởi vì chỉ giúp trong hỗ trợ lúc đầu thôi. Rồi mình biết đường đi là mình phải tự đi, mình có ý thức rồi. Người ta giúp mình chỉ giúp một cái phương pháp rồi chiếu độ cho mình vài ba lần, là phải tự đi mà thôi, hiểu không? À, chớ còn nhiều người nói: “Ừ, đêm nào ông cũng phải giúp tôi...”. Đâu có được! Vậy thì ông Thầy có lỗi rồi. Giúp thết thì đệ tử đâu có tiến bộ, thấy không! Để nó bị nhồi, bây giờ nó có sáng, bây giờ nó mất

sáng đi, nó mới bị nhồi, tại sao? Nó mới ăn năn hối cải, nó tìm cái tội của nó, cái tội lười biếng của nó, cái tội trì trệ của nó, cái tội hứa ầu của nó, nó sửa lần lần, nó mới tiến, hiểu chỗ đó không? nó mới thức tâm.

Cho nên, nhiều khi vô ngòi thiền nói: “Tối nay tôi ngồi tới sáng để tôi kiếm ông Tám...”, cũng hứa ầu nữa, chút cái đi ngủ mất rồi, Ông Tám tối, (ngủ) mất rồi! Cho nên phải biết cái chỗ này, cho nên mình biết cái tội mình, mình ăn năn: lấy cái bình thân, lấy cái nhân hạ, “giờ này là giờ của tôi, tôi phải sửa tâm sửa tánh”, đâu đó đang hoàng rồi, niệm mấy câu đó, Soi Hồn - Pháp Luân - Thiền Định, tới đâu hay tới đó, thì người đó mới thật là người thật tu. Chớ hứa tùm lum mà tôi không có tu, nó bị thụt lùi. Bởi vì “tiến tới một bước, lùi ba bước”. Tối nay tôi muốn đi tới đó nhưng mà mai không đi tới nữa, một tôi không đi được nữa, tôi chán tôi bỏ đạo luôn thì phải lùi ba bước không? “Tiến tới một bước lùi ba bước” thấy không?

Bạn Đạo: Xin đội ơn Thầy.

Bạn Đạo: Xin mời anh PCT.

Bạn Đạo : Kính thưa Thầy, lúc mấy ngày đầu tiên của khóa 3, Thầy có nói là: khi ngồi thiền một thời gian nào rồi thì không nên ép xác, mà có lần Thầy có nói là ngồi thiền định khi nào tê chân thì mình phải ra lệnh cho cái Vía và Lục Căn Lục Trần vượt qua, để thắng được cái tê và cái ngứa, như vậy thì thưa Thầy có phải mình có ép xác không?

Đức Thầy: Nói rằng ép xác là: tôi ngồi tôi Thiền, tôi Soi Hồn, tôi Pháp Luân, Thiền Định, rồi tôi bây giờ tôi phải ngồi, ngồi cho nó chết luôn đi, ép nó đi, đó, cái đó là ép xác. Còn cái tê kia là gì: là mình phải thanh lọc, là tại vì cái miệng của mình ăn nhiều quá trước, trước trong mình nhiều quá, thì mình phải làm Pháp Luân nhiều, và nói cho nó biết rằng “phải giải hết thì tôi mới cho đứng dậy!”. Cái đó là chính tôi đã thành công: nó tê cái

chân cũng như hết đi được rồi, thôi chắc chết rồi, tôi nói “thôi chết cho chết luôn đi mình đã tu mà”, thì nó “xòe” ra ẩm, cái nó hết. Mà chính anh tôi cũng thành công, trong gia đình tôi, tôi có người anh cũng thành công về vụ đó. Trong cái tê mà ngồi đó, mình nói “cho nó chết luôn” là nó hết à. Cái Vía nó cũng khôn lắm, té ra nó chạy một vòng ẩm trong mình cái nó hết tê, rồi từ đó ngồi, về sau ngồi tới mấy tiếng cũng không có tê nữa, thấy không? Còn cái chuyện nhiều người kêu bằng ép xác, một cách kêu bằng tu trần trước, kêu bằng “ngồi hoài cho nó chết đi, hành hạ nó nhiều...”, mà trong lúc cái thanh điền ở Bên Trên không có.

Cho nên, những người tu ở đẳng này nó khác, nó có trình độ. Khi mà anh làm Pháp Luân Thường Chuyển nó có điển rồi, anh ngồi nó nhẹ, hồi trước anh ngồi 30 phút, nhưng mà bây giờ anh ngồi 1 tiếng, anh cảm thấy nó đâu có lâu, tưởng như là 15 phút hay là 20 phút vậy đó, hay là nửa tiếng vậy thôi. Lần, lần, lần, lần nó sụt: 15 phút mà thấy 3 tiếng, dờm dờm hồ 3 tiếng, mà mình cảm thấy 15 phút, đó là cái nhẹ và cái nặng. Cái nhẹ ở đâu? Về luồng điển. Mỗi đêm mình làm Pháp Luân Thường Chuyển là cái điển trước nó đi mất rồi điển thanh nó mới lưu, thì “thanh hòa thanh” được nhiều nó mới ngồi được lâu. Mà trong cái lâu đó nó cảm nhận có mười mấy phút mà ở dưới này mấy tiếng. Rồi sau này, một phút đó thì cũng như cả ngày ở dưới này, định nó vậy đó. Càng ngày càng định thêm. Cho nên cái trình độ nó đi tới vô cùng ở Bên Trên, là chỉ do điển quang của hành giả. Hành thanh trước, mà cố gắng hướng về thanh thì nó sẽ đi tới cái chỗ nhẹ nhàng, và ngồi lâu mà mình cảm thấy như mười mấy phút, hai chục phút, thì lúc đó mới là đúng pháp.

Bạn Đạo: *Cám ơn Thầy, kính thưa Thầy, lúc tối bữa nào mà con quên không thiền đúng giờ mà ngủ luôn, thì lúc đó thì giấc ngủ nó khác, mà lúc mình thiền xong mà mình ngủ hoặc là ngủ ngồi, dựa ghế hoặc là ngủ nằm đó, thì như là sáng dậy nhiều khi không biết mình ở đâu. Ngủ giấc nó*

khác, như vậy giấc ngủ đó thì cái hồn nó có đi học đạo hay là nó có đi ra ngoài hay là như thế nào?

Đức Thầy: Giấc ngủ, cái Vía nó được rảnh rồi, nó đi ra ngoài. Khi mà mình thiền rồi đó, mình nằm xuống thấy nó nhẹ nhàng rồi. Cái giấc ngủ đó không biết đi đâu, là cái Vía nó đi, cái Vía nó lo cho Chủ Nhơn Ông, nó phải đi học đạo bởi khi mà Chủ Nhơn Ông thiền rồi, Chủ Nhơn Ông không có hạ lệnh nữa, nó biết rồi, cái giấc ngủ nó khác. Còn trong cái lúc mà, nghĩa là, anh đi ngủ, để chút nữa thiền và anh ngủ luôn, cái đó là cái hồn hạ lệnh cho nó ngủ đó. Đó, cái đó dậy nó nặng hơn. Còn cái thiền rồi ngủ, dậy nó nhẹ hơn, là cái Vía nó được nhẹ rồi, thấy như mình thoi thới, nhẹ nhàng, cái giấc ngủ nó khác.

Bạn Đạo: *Con cảm ơn Thầy.*

Đức Thầy: Cám ơn.

Bạn Đạo: *Kính thưa các bác và các anh chị, đến đây chúng ta xin tạm ngưng phần đặt câu hỏi với Thầy để tạm gác lại cho ngày mai, chúng con xin đội ơn Thầy đã một lần nữa khai tâm mở trí cho chúng con...*

Đức Thầy: Bị điện giật cái quên, khai tâm mở trí là hồi này bị giật một cái là hỏi sao, hỏi hồi này mình đi niệm hành nó có ích lợi gì không, tôi muốn hỏi câu đó, thấy có ích lợi không?

Bạn Đạo: *Dạ, con nghe lời Thầy con đi từ bước chậm, mỗi bước con niệm một tiếng, con đi một hồi rồi con thấy nó muốn mê mê rồi con chạy xuống cục đá con ngồi ở đó, con niệm Phật tiếp thì bỗng nhiên con hết nghe tiếng xe cộ mà hết nghe tiếng vịt kêu, hết nghe tiếng sóng vỗ, nó giật con một cái, con gần rớt xuống nước ...*

Đức Thầy: Không có liếc cậu nào hết?

Bạn Đạo: *Dạ không, dạ thì con cảm thấy nó rất là thanh nhẹ.*

Đức Thầy: Cho nên, chúng ta đi trong động tìm cái tịnh, nó hay vô cùng. Ai cũng đi qua đi lại ôm eo rồi đi... Mình cứ dòm ở dưới, dòm ở dưới, mà cái này là ngó ở trên: một niệm hành là hành ở trên, phát triển luồng điện ở trên, đi ngó ở dưới nhưng mà ở trên đi, cái đó nó mới nhanh, nhớ Nam Mô A Di Đà Phật đi ở trên, dòm ở dưới này mà đi ở trên, cái đó nó mới nhanh. Tập đó, ngay trung tim (đỉnh đầu), ngó ở đây (trung tim chân mày), nó khác...

Bạn Đạo: Dạ thưa Thầy, con lên cái micro này con đứng mấy ngày nay, mà tới bữa nay, giờ này con đứng, cái đầu con cũng còn quay mòng mòng.

Đức Thầy: Tốt đó, ở chỗ này là tòa án, biết không? Chỗ này là tòa án không phải chỗ giỡn đâu! À, tới kêu là khai mở hết, rồi chỉ đường cho

đi. Mở hết, người nào người nấy lên đứng nói dóc một chập cũng nhẹ, vậy thôi. Thôi cũng đến giờ, há!

Bạn Đạo: Chúng con xin đội ơn Thầy.

Đức Thầy: Cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

BẠN ĐẠO VIẾT

MỘT NGÀY HÀNH PHÁP TRONG KHÓA TỊNH KHẨU

Tôi trở về nhà chỉ sau hơn một ngày dự khóa Tịnh Khẩu ở TV Vĩ Kiên. Tuy không dự trọn 3 ngày của khóa học này nhưng tôi đã nhận thật nhiều điều thật hữu ích. Hình ảnh sinh hoạt cùng các bạn đạo tạo thành một khối điển yêu thương thấm thía đúng như lời Đức Tổ Sư đã dạy :

"Tu thời kẻ trước người sau
Nhớ câu bạn đạo thương nhau mới tường
Chữ thương lại để làm đầu,
Anh em pháp lý đạo mầu cùng nhau."

Hơn tháng trước khi biết có khóa học này tôi đã ghi danh. Tôi muốn đi vì tôi sẽ được sống ở TVVK 3 ngày, đây là điều tôi luôn mơ ước! Tôi nghĩ đây là món quà của Đức Thầy ban cho tôi. . . nhưng sau đó lại có thông báo khóa học sẽ dời lại giữa tháng 5 và khi đó cũng là kỷ niệm 30 năm thành lập TVVK vì là lễ lớn nên tất cả sẽ ưu tiên cho bạn đạo phương xa. Thôi thì chịu vậy ! Đến chủ nhật cuối tháng 3 tôi mới biết là khóa học của đầu tháng 4 vẫn được tổ chức. Tuy có nhưng tôi không có sự chuẩn bị nên đâu có xin nghỉ việc để đi, lại thêm anh Lộc có bệnh cao máu nên anh sợ lên núi. Bao nhiêu năm nay anh chỉ lên TVVK hơn nửa ngày là về nên tôi cũng không chắc lắm. Tôi chỉ còn biết cầu nguyện .. và quyết định không đi. Đến chiều thứ ba khi tôi đi làm về anh Lộc nói sẽ đi cùng tôi bởi trưa nay khi thiền trong giấc mơ anh đã gặp được Đức Thầy, Thầy đã dạy anh rất nhiều điều. Tôi nghe và chỉ còn biết niệm phật gởi đến Thầy Tổ lời cảm ơn. Tuy biết khóa học sẽ bắt đầu nhập học vào tối thứ năm nhưng đến 8:30 sáng thứ sáu tôi mới có mặt. Hai mươi năm hơn trong Đạo, đây là lần đầu tôi được dự khóa học. Đến nơi, tôi thấy bạn đạo đang ăn sáng, các bạn chỉ giơ tay chào chúng tôi. Lần đầu tiên tham dự lại không có mặt từ mới bắt đầu nên có chút không quen... nhưng không sao, cứ đọc theo lịch trình sinh hoạt được dán trên tường thì không có gì là khó. Khóa học qui định không nhận hơn 30 người để tất cả những người trong KTK sẽ hưởng được sự phục vụ chu đáo. Mọi người sẽ có nhiều thời gian tu học trong 3 ngày thật thoải mái. Chúng tôi 30 người, một số từ Washington DC, một số từ Sacramento còn lại là Nam Cali mọi người cứ theo đó mà sinh hoạt trong im lặng tuy thỉnh thoảng cũng quên mở miệng nói một câu thì bạn mình sẽ dấu là không được nói và có khi cũng phạm giới luật thỏ thẻ vài câu trong giờ sinh hoạt tự do thật hồn nhiên, thật dễ thương như

những đứa trẻ mới lên 3, lên 5 đang học vỡ lòng. Chúng tôi được chăm sóc chu đáo từ tâm linh đến sức khỏe. Thức ăn tinh khiết bổ dưỡng được chị Quý cùng các bạn đạo trong nhóm nhà bếp phục vụ thật chu đáo tỉ mỉ và còn phải tịnh khẩu làm việc. Tuy thời gian học của tôi chỉ phân nửa thời gian của khóa học nhưng tôi đã theo đủ lịch trình sinh hoạt một ngày của ban tổ chức. Phải nói sao để diễn tả hết sự nhẹ nhàng, thanh thoát khi được sống 32 giờ nơi đây. Mùa xuân đã về vạn vật bừng lên sự sống, hoa Anh Đào vẫn còn đang khoe sắc thắm trên cành, những cây Dogwood đâm chồi kết nụ, hàng ngàn nụ hoa xanh thắm chuẩn bị cho TV Vĩ Kiên nét đẹp rạng ngời giữa rừng hoa trắng. Sáng sớm bầu trời se lạnh đến 9:00 nắng vàng chiếu sáng con đường niệm hành làm cảnh vật càng thêm sinh động. Tiếng niệm Phật quyện trong bầu không khí trong lành, thanh lặng... chỉ còn ta và cảnh trời đầy sức sống. Tôi chưa bao giờ được sống trọn vẹn một ngày như thế này, một ngày mà cả thân pháp và tâm pháp quyện tròn vào nhau. Đúng như câu Đức Thầy đã dạy: "Đóng cửa thế gian, mở cửa thiên đàng." Dù đã hành thiền bao nhiêu năm nhưng cảm giác buổi thiền tối qua thật khác lạ. Từ 9 đến 10:00 tối là 1 tiếng niệm Phật sau đó được nghỉ 2 tiếng đến 12:00 mọi người chung thiền. Sau 1 giờ niệm Phật tôi đi nằm nghỉ để có sức ngồi thiền nhưng cũng lo mình sẽ ngủ quên vì từ sáng khi đặt chân đến đây sau khi ăn sáng là đi niệm hành, tôi đã đi không phải 2 hay 3 mà đến 6 vòng. 1 tiếng niệm Phật từ 10:00 đến 11 giờ sáng. 1 tiếng ngồi thiền từ 12:00 đến 1:00 trưa, một tiếng niệm Phật từ 3:00 đến 4:00 chiều, những khoảng sinh hoạt tự do tôi nằm nghỉ và thờ chiều mình nên không mệt chút nào. Sau giờ ăn chiều, trong giờ nghỉ tự do chúng tôi đã ngồi ở phòng ăn xem băng Thầy dạy PPCP và các pháp phục. Sau đó là một tiếng ngồi niệm Phật từ 9:00 đến 10:00 của buổi tối. Nghỉ vậy tôi làm chiều mình sau đó tôi thiếp đi một chút, mở mắt ra tôi nhìn đồng hồ còn 15' nữa đến giờ thiền ... 12:00 mọi người chung thiền, tôi ngồi thiền cảm thấy thật nhẹ nhàng ... từng lời Thầy giảng rót vào tai sao mà êm ái, ấm áp quá, tôi cảm giác như Thầy đang ngồi giảng trước mặt tôi. ... nước mắt tôi từng giọt, từng giọt nhỏ dài. Tôi biết rõ tôi đâu có khóc và thật lạ hơi thở tôi lại càng thông... bài giảng vừa chấm dứt. Tôi chà hai tay đưa lên đầu để xả thiền thì lạ quá khi 2 bàn tay tôi áp lên đầu tôi thấy như có một luồng khí ấm áp bọc tôi lại. ..tôi làm thêm lần nữa cảm nhận như nhau và rồi 2 bàn tay tôi như có sức hút vào nhau bắt thành ấn tam muội và ngồi thiền tiếp tục mà không vì tôi muốn hay không muốn ... khi tôi mở mắt ra nhìn đồng hồ đã hơn 2:00, tôi thấy còn rất nhiều bạn đang ngồi bất động quanh tôi. Tôi nhẹ nhàng xả thiền đi về chỗ ngủ, chỗ tôi ngủ kế bên chị Quý, tôi thấy chị vẫn còn ngồi yên. Tôi thầm nghĩ " Tại sao mọi người có sức ngồi lâu đến vậy? " tôi thức giấc gần 5:00 sáng mọi người đang nằm ngủ say sưa. Tôi rời khỏi phòng thiền gần 6:00 tôi trở lại phòng thiền, tôi thấy gần như tất cả đã ngồi thiền buổi sáng sớm rồi vậy là tôi nhập cuộc. Đến giờ tôi vẫn còn không hiểu thường ngày các bạn này có ngồi thiền lâu đến vậy không hay khi đến KTK mới được vậy? Tôi thấy công phu hành thiền của tôi so với các bạn tôi còn ít quá. Thường khi mỗi đêm tôi thiền được thường khi 45' là tôi xả thiền đi ngủ, khi nào không bận rộn thiền được 1 tiếng là giỏi lắm rồi. Bây giờ ở đây ngồi thiền được 2 tiếng dễ dàng là điều lạ với tôi nhưng các bạn tôi vẫn còn ngồi im, say trong giấc thiền thật đáng khâm phục. Còn phần anh Lộc, tôi thấy anh cũng theo đúng chương trình không bỏ sót buổi nào có vẻ khoẻ khoắn hơn. Gần đến giờ ăn sáng anh Lộc nói đêm qua sau khi thiền anh không ngủ được bây giờ thấy như nhức đầu. Anh đo máu, độ máu khá cao đã uống thuốc nhưng chưa thấy nó xuống. Tôi nói cho chị Quý hay và chị xay cần mỳ cho anh uống. Sau đó độ máu giảm xuống nhưng vài giờ sau lại tăng. Cho đến 4:00 thấy không ổn chúng tôi đành từ giả chị Quý và vài bạn đạo giúp tôi đưa hành lý ra xe. Xuống chân núi anh Lộc cảm thấy dễ chịu hơn về đến nhà thì độ máu bình thường, anh luôn miệng xin lỗi tôi và tiếc không thể dự trọn khóa học. Anh nói chưa bao giờ anh nghĩ là mình sẽ yêu thích khóa Tịnh Khẩu này nhưng khi được sống trong khóa học anh mới thấy lợi ích của nó, anh còn định bụng xin Hội 2 tháng tổ chức 1 lần để nhiều người được hưởng lợi ích và sẽ đi cùng tôi. Tôi thấy mình cũng chưa diễn tả hết những gì tôi nhận được vì phải sống trong đó thì mới cảm nhận trọn vẹn những gì mà luồng thanh điện Vĩ Kiên dành cho bạn. Điều đáng nói là khi trở về nhà tôi thấy anh Lộc siêng năng hành thiền hơn trước còn tôi cố gắng sắp xếp thời gian 1 tiếng để niệm Phật mỗi ngày trước khi hành thiền, tinh thần phục vụ của tôi đối với gia đình càng tốt hơn bao giờ hết bởi tôi thật cảm kích sự phục vụ của Ban Nhà Bếp, của những anh em phục vụ trong Hội và đặc biệt là người quản lý TV.

Khi đã được sống một ngày trọn vẹn cho thân pháp và tâm pháp tôi mới thấy khả năng con người thật vô tận nhưng vì mình thường bị chi phối bởi ngoại cảnh nên không sử dụng hết năng lực này. Khóa học giúp tôi lập lại trật tự và phát huy khả năng tối đa của " Tiểu Thiên Địa" này. Mọi việc đều cần có

sự cố gắng của hành giả và sự hỗ trợ của Bề trên, Khóa Tịnh Khẩu và người dự sẽ cảm nhận điều này thật rõ ràng. Thành thật cảm ơn Hội, Ban Tổ Chức và tất cả Bạn Đạo đến dự trong khoá Tịnh Khẩu. Thành tâm cầu chúc tất cả các bạn thật nhiều sức khoẻ, tâm thân an lạc, tu hành thăng tiến.

Sáng- tối luân phiên các pháp hành,
Lạy kiếng soi hình tạo tánh thanh.
Tịnh Khẩu niệm trì tâm thôi hết,
Vương sâu, vương khổ chỉ thực hành.
Niệm- hành thanh thân chân vui bước,
Nam- Mô ba buổi luyện tâm trì,
Ba buổi Tham- thiền sống lặng yên,
Bát chánh kiểm điểm điển diệu huyền.
Cơm ngày ba buổi xơi ngon miệng,
Bát nhã niệm thầm nhớ cần chuyên.
Chiếu minh thông thả giờ ngơi nghỉ,
Giác ngủ an bình nệm gối êm.
Thiên đàng đã đến mình vui hưởng,
Tịnh khẩu khóa này sống cảnh Tiên.
Trở về hạ giới hồn lưu luyến,
Thương nhớ bạn hiền đạo pháp thiêng
Quyết chí hành thông pháp Tổ truyền,
Thực hiện lời Cha đã nhủ khuyên.
Nguồn cội quay về ngày sẽ tới,
Chung vui hội ngộ cảnh Trời thiêng !

Quý thương.

Lâm huỳnh Mai (CA)

Ngày 7 tháng 4 năm 2016